

isfe ennesest häbbi ollema kui agga waewa aial sudad wagga olla? Agga kes hädsdaski wastane, se himmustab isfe weel suzremat waewa.

3. Touseb sinno ennese süüst so meles haigus, siis heida Jeesuse kässo alla, meelt parrandades. Sest kui rahho nouad teists wisi, ja ellades sedda ei sa. Olled ilma süta, siis ärra wihka sedda wenda, kes so rahho wasto. — Misuggune kannatus on taewa-rahho itte.

4. Monne innimesse süddames on rohke headusse warrandus. Agga temma wäljas piddine näo ehk ello-wiis ei anna sedda kohhe tundma. Sedda tuttawamaks temmaga same, sedda ennam paistab temma õige meel wälja. Olle sepärrast mitte kohhe mees, hukka moistma — agga kü, tähhele pannema.

5. Ärra minne uhkeks omma lahke wisi

ga ehk omma näo-illo pärrast. Sest kui sinno hülgaw wäljas piddine sinno Seest piddisega ühte ei lähhä, siis olled kui walle-kuld mis ka wahhest hülgab. Agga, kui sinno näggo ehk wiis sinno wagga kombede peäle-kirri on, siis anna — Jummalat kartes — allandussele kät, et tähhi meel ei petta.

6. Olled abbiello mees, siis auusta Lojat, omma naest armastades ja olled abbiello naene, siis auusta Lojat, omma meest armastades. Sest mis parremat seltsi, abbi ja sõbrust kui abbi ello, Jummal piddi andma? Agga innimenne rikkub isse head. Rikkub wallatussega ennese terwistki.

7. Kes sorwib, et need õppetused asset temma süddamesse wortaksid, se anko ennast omma õnnisteggia hoietks, patto ennes